

Evangelikus hírek a Marcalon innen és túl

2010. július 6. - 4. évfolyam, 2. szám

Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is

**„Jézus így válaszolt Péternek:
„Nem azt mondom neked, hogy hét-
szer, hanem még hetvenszer hét-
szer is.” Mt 18,22**

Ez az íge Jézusnak a gonosz szolgálóról mondott példázatának előzményeként olvasható. A válasz Péternek szól, aki megkérdezte Jézustól, hogy "hányszor vétkezhet ellene az atyafia úgy, hogy ő, mármint Péter, megbocsásson neki?". Bár Jézus válaszában konkrét szám hangzik el (hetvenszer hétszer is), nem hiszem, hogy ezután Péter titkos feljegyzéseket kezdett volna végezni, hogy ha X vagy Y csak 490-szer vétett ellene, akkor még meg-bocsátott neki, de a 491. esetben már nem tette meg ugyanezt.

Az a példázat pedig, amit ezután mondott Jézus Péternek szintén ennek a megbocsátásnak a szemléltetésére szolgál. Jézus azért beszélt sokszor példázatokban az emberekhez, hogy azokon az életszerű példákon keresztül jobban megértésük a tanítását, és vsz. azért is, hogy egy-egy történethez kapcsolva jobban vissza tudjanak majd emlékezni a szavaira.

Ebben a példázatban egy gonosz szolgálóról olvashatunk, akinek nagy tartozása volt királya felé. A király komolyan meg akarta büntetni szolgáját, mivel nem tudott neki fizetni, de végül megkegyelmezett neki, és még a tartozását is elengedte. Ez a szolga viszont, akinek megkegyelmezett a király, börtönbe juttatta egy szolgatársát, aki neki tartozott.

Két oldala van ennek a példázatnak, és bizonyára a Testvérek is voltak már olyan szituációban, hogy vagy az egyik, vagy a másik oldalon álltak. Vagyis, hogy mi bocsátottunk-e meg

valakinek, vagy nekünk bocsátott-e meg valaki...

Keresztényekként két gondolatot fogalmazhatunk meg:

1.A bölcs és hívő ember, aki Isten uralma alatt tudja életét, az meg tud bocsátani.

2.Ha másoknak meg tudunk bocsátani, akkor a reánk vigyázó Isten iránti bizalom adhat erőt számunkra, hogy saját hibáinkat is belássuk és beismerjük mások előtt, vagyis bocsánatot kérjünk.

Joggal vetődhet fel a kérdés: lehet-e őszintén megbocsátani, lehet-e felejte-

héz kimondani: bocsáss meg! És ugyanilyen nehéz a válasz: megbocsátok!

A legtöbb esetben azt hiszem, azzal próbálunk kibúvókat keresni, hogy 'az idő majd mindent megold'. De gondoljuk csak végig! Biztosan emlékeznek egy-egy olyan mondatra, amikor azt hallották szüleiktől, vagy nagyszüleiktől egy csínytevés kiderülése, vagy egy hazugság lelepleződése után, hogy 'tessék azonnal bocsánatot kérni'!...

„Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is...” meg kell bocsátanod, mondja Jézus Péternek. Talán észrevették már a Testvérek, hogy a bibliai történetekben sokszor mond Jézus olyat a hallgatóinak, amik nagyon nehéz és súlyos szavak. Olyan intelmek, parancsok ezek, amelyeket nem könnyű megtartani, amikhez nehéz igazodni.

ni? A válasz ezekre a kérdésekre a Biblia történetei alapján az, hogy 'kell'! De ha őszinte választ szeretnénk adni ezekre a kérdésekre, akkor már talán kevésbé határozottan így jelenthetnénk ki, hogy 'hát, bizony kellene!' Saját életünkben is tudhatjuk, hogy nagyon nehéz megbocsátani olyan valakinek, aki szomorúságot, bánatot okozott nekünk egy-egy mondatával vagy tetteivel. Sokszor érezhetjük úgy, hogy eszünkkel tudjuk mit kellene tennünk vagy mondanunk, de mégsem vagyunk rá képesek. Erőt mindehhez az ÚR gondviselő szeretetének felfedezéséből nyerhetünk.

Mi magunk is megtapasztalhattuk: bizony könnyű bántó módon viselkedni vagy szólni, fájdalmat okozni, de annál nehezebb tisztázni dolgokat. Ne-

Ez az íge is ilyet tartalmaz.

Azt hiszem, csak egyetlen módon válhat mégis könnyűvé vagy könnyebbé a mindenkori megbocsátás. Ha összekapcsolódik bennünk az emlékezéssel. Gondoljunk arra, hogy Jézus földi pályája során hányszor, de hányszor megbocsátott az ellene vétőknek, mennyiszor imádkozott értük. És még a kereszten is, az utolsó szavaiban is közben járt értük az Atyánál.

Erre az a szeretet tette képessé, amellyel embertársai felé fordult. Az a szeretet, amelyet rajta keresztül mi is megtapasztalhatunk. Az szeretet, amely bennünket is képessé tehet, hogy még hetvenszer hétszer is megbocsássunk!

Ámen!

Gyerekeknek

Ha a Biblia lenne a mobilod...

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy elsőként ezt vennék elő?

kezelnék, mint ahogy a mobilunkat?
Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az ígéretekre úgy néznénk, mint az sms-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk vele kommunikálni, aki ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil?

Mert soha nem kell a téroról miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a száz százalékos lefedettséget az egész Földön és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható...

Színező

Táborba szálltunk...

2010. június 21-én, hétfőn, immár hagyományos módon gyülekezetünk kicsiny, de annál lelkesebb kis csapata ismét táborozni indult Órimagyarósra. Az idei alkalomra sajnálatos módon kevesen jelentkeztek, így a bobai és az alsósági gyülekezetből összesen 13 gyermek és 6 felnőtt tölthetett együtt 6 napot az Őrségben.

Az idei esztendőben az időjárás bizony keményen megpróbálta a résztvevők türelmét és lelkesedését, ám ez a jókedven és a vidám hangulaton szerencsére mit sem változtatott.

A tábor témáját Jézusnak az Isten országáról mondott példázatai adták, amelyek közül négyet választottak ki a vezetők egy-egy napra. Így beszélgettünk A magvető, A szántóföldbe rejtett kincs, A mustármag, és A búza és a konkoly példázatáról.

A délutáni órák a hideg idő miatt kezdetben lassan teltek, de végül mindenki megtalálta a számára legizgalmasabb időtöltést: volt aki társasjátékozott, volt aki gyöngyöt fűzött, volt aki ping-pongozott vagy csocsózott.

A hét második felében az időjárás

már kicsit kegyesebb volt hozzánk, így kisebb-nagyobb kerékpártúrákat tettünk a környéken, pénteken például Őriszentpéteren jártunk. A kora esti órákban pedig a focipályán mérték össze tudásukat a lányok és a fiúk, vagy labdajátékokat játszottunk a táborhely udvarán.

Bár az elmúlt évekhez képest családi hangulatú volt a tábor, úgy gondolom mindannyian sok és vidám élménnyel gazdagodtunk ezalatt a 6 nap alatt.

2010. július 11-én két orgonát szentelünk

Amint arról már korábban adtunk hírt, az elmúlt év végén elkészült bobai templomunk orgonája és Koltai Péter orgonaépítő mester jóvoltából Kemenespálfán is orgonazenével kísérhetjük istentiszteleti alkalmainkon az éneklést. Az orgonák felszentelésére azonban ezideig nem került sor, mert úgy terveztük, hogy a hagyományos nyári Gyülekezeti Napon nagyszerű alkalom kínálkozik erre.

Ittész János püspök urat megkérdezve július 11-ét jelölte meg a hálaadó istentiszteletek dátumául. Így készülünk most erre a nagy ünnepre de. 10

órákor Bobán és du 3 órákor Kemenespálfán. Mindkét gyülekezetünkbe szeretettel hívjuk és várjuk mindhárom gyülekezetünkben testvéreinket erre a nagy ünnepre.

Bobán több mint 25 évet kellett várni, amíg újra megszólalt a hangszer. Az elmúlt több mint negyedszázad alatt játszottak kántoraink szintetizátoron, harmóniumon, hála és köszönet azért, hogy így is elment az ének, de ma már az orgona nagyszerű hangja szólal meg vasárnapról vasárnapra és elmondhatatlan a különbség.

Kemenespálfán úgy éltük meg Koltai

Péter felajánlását, mint egy születésnapi ajándékot, hiszen templomunk ebben az évben, böjt 5. vasárnapján, ünnepelte felszentelésének 10. évfordulóját. Hálásak vagyunk, hiszen olyan ajándékkal lettünk gazdagabbak, amelyre még álmunkban sem gondoltunk.

Befejezésül még egyszer megerősítem a meghívást mindkét alkalomra. Ünnepeljünk együtt, adjunk hálás Istennek a nagy gyülekezet közösségében.

Gyülekezeti nap

Gyülekezeti Napunk keretében a délelőtti ünnepi istentisztelet után közös ebéden lehetünk együtt mindhárom gyülekezetünk tagjaival. Szeretettel hívogatjuk testvéreinket az ünnepi alkal-

makra és az azt követő vendég-

látásra. Asszony testvéreinket Bobán arra kérjük, hogy pogácsát, sós süteményeket készítsenek és az istentisztelet

előtt adják le a parókián. Kemenespálfán édes süteményeket várunk az istentisztelet utáni vendéglátásra. Kérjük, édességeket egy órára hozzák a templomba!

Pongrácz Máté lelkésszé szentelése

2010. július 10-én, szombaton de. 10 órákor Győrságon szenteli lelkésszé Ittész János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke Pongrácz Máté lelkészjelöltet, aki

2008 márciusától augusztusig végzett kisegítő szolgálatot, mint teológushallgató gyülekezetünkben. Máté szentelésére három autóval indulunk útnak. Még van helyünk.

Szeretettel hívogatjuk érdeklődő testvéreinket. Kérem, aki szívesen velünk tartana jelentkezzen a lelkészi hivatalban.

Gyülekezeti alkalmak 2010. nyarán

Július 11. 10 óra Boba, Szentháromság ünnepe utáni 6. vasárnap: orgonaszentelési hálaadó istentisztelet. Igét hirdet: Ittzés János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke

Július 11. 15 óra Kemenespálfa, orgonaszentelési hálaadó istentisztelet. Igét hirdet: Ittzés János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke

Július 18. Szentháromság ü.u. 7. vasárnap de. 9 óra Adorjánháza, 10 óra, Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Július 25. Szentháromság ü.u. 8. vasárnap de. 9 óra Adorjánháza, 10 óra, Boba,

Augusztus 1. Szentháromság ü.u. 9. vasárnap de. 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Augusztus 8. Szentháromság ü.u. 10. vasárnap, de. 9 Adorjánháza, 10 óra Boba templomszentelési emlékűnnep

Augusztus 15. Szentháromság ü.u. 11. vasárnap, de. 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba; 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Augusztus 22. Szentháromság ü.u. 12. vasárnap, de. 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba

Augusztus 29. Szentháromság ü.u. 13. vasárnap, 10 óra Boba

Szeptember 5. Szentháromság ü.u. 14. vasárnap, de 9 óra Csögle, 10 óra Boba, tanévnyitó úrvacsorás istentisztelet; 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

A megrepedt cserépedény

Kínában egy vízhordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel.

Két teljes évig ez így ment. Minden nap a víz hordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak fele annyit tudott teljesíteni... A két év keserűség után egyik nap megszólította a víz hordozót a pataknál.

Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé. A víz hordozó így válaszolt a cserépnek: Szegényem, mert én mindig tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek ennek az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszaszártunk. Két éve leszdem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Tanulság:

Mindannyiunknak megvan a saját különleges hibája. Mi mindannyian törött cserépedények vagyunk. De ezek a törések és hibák, amik mindannyiunkban megvannak, teszik az életünket olyan nagyon érdekessé és értékesé. Csak el kell fogadnunk mindenkit olyan-

Észrevetted, hogy a virágok az ösvénynek, amilyen, s a jót meglátni másokban, amilyen, s a jót meglátni másokban. Csak el kell fogadnunk mindenkit olyan-

Rostáné Piri Magda lelkész, **Győri Veronika Ágnes** beosztott lelkész, **Szolnoki András** felügyelő